

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Josefa Straky a Mgr. Karla Ulíka ve věci

navrhovatele: **Ing. M. B.**

bytem X

zastoupen advokátem JUDr. Martinem Jelínkem
sídlem tř. Karla IV. 1222/25, 500 02 Hradec Králové

proti

odpůrkyni: **Obec Nepřevázka**

sídlem Nepřevázka 49, 293 01 Nepřevázka

zastoupena advokátem Mgr. Vítězslavem Dohnalem
sídlem Klokotská 103/13, 390 01 Tábor

o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy – Územního plánu obce Nepřevázka,
vydaného usnesením zastupitelstva odpůrkyně ze dne 27. 6. 2022, č. 5/6/2022,

takto:

- I. Návrh se zamítá.
- II. Navrhovatel je povinen zaplatit odpůrkyni do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího zástupce Mgr. Vítězslava Dohnala, advokáta, na náhradě nákladů řízení částku ve výši 12 342 Kč.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Navrhovatel se návrhem podle § 101a a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení částí v záhlaví označeného opatření obecné povahy (dále jen „napadený územní plán“). Navrhovatel jakožto vlastník pozemku parc. č. X v k. ú. X zapsaného na LV č. X (dále jen „pozemek parc. č. X“) podal proti návrhu napadeného územního plánu námitku, jejímž prostřednictvím se domáhal změny využití tohoto pozemku ze stávající orné půdy na zastavitelnou plochu ZX – *plochy smíšené obytné venkovské* (dále jen „plocha ZX“), a to „*tak, jak jsou zakresleny plochy stavebních parcel navrhovaných pozemků ve smyslu veřejně projednávaného návrhu územního plánu ze dne 14. 3. 2022.*“ V námitce argumentoval neoprávněností stavby plynovodu nacházející se na pozemku parc. č. X, která kdyby na daném pozemku nestála, tak by mohl být vymezen jako stavební parcela a jeho hodnota by byla úplně jiná. Odpůrkyně však tuto námitku zamítla.
2. Nesouhlas se zamítnutím uplatněné námítky je jediným návrhovým bodem, na jehož základě navrhovatel dovozuje nezákonnost napadeného územního plánu. Jeho zrušení navrhuje právě v rozsahu zamítnutí předmětné námítky.
3. Odpůrkyně ve vyjádření k návrhu zpochybňuje navrhovatelovu aktivní procesní legitimaci. Předně odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), z níž zdůrazňuje zejména rozsudek NSS ze dne 27. 10. 2010, č. j. 2 Ao 5/2010 – 24, podle něhož rozhodnutí o námitkách proti návrhu územního plánu představuje samostatně přezkoumatelné správní rozhodnutí. Proto má za to, že navrhovatel se měl proti zamítnutí námitek bránit žalobou podle § 65 s. ř. s., ke které by byl případně aktivně procesně legitimován, a nikoliv návrhem podle § 101a s. ř. s., k němuž aktivně procesně legitimován není. Zákonná lhůta k podání žaloby podle § 65 s. ř. s. přitom již uplynula. Dále odpůrkyně připomíná, že navrhovatelem vlastněný pozemek parc. č. X byl napadeným územním plánem zařazen do nezastavitelné plochy AZ – *plochy zemědělské* (dále jen „plocha AZ“), přičemž v nezastavitelné ploše byl tento vymezen již v předchozím územním plánu. V této souvislosti odpůrkyně rekapituluje nosné důvody tohoto vymezení. Dále připomíná, že neexistuje veřejné subjektivní právo vlastníka nemovitosti na stanovení požadovaného způsobu jejího využití v územním plánu, k čemuž odkazuje na závěry rozsudku NSS ze dne 12. 10. 2018, č. j. 4 As 281/2018 – 41, a dále na usnesení Ústavního soudu ze dne 10. 4. 2018, sp. zn. IV. ÚS 3548/17. Ani navrhovatel tedy nemá veřejné subjektivní právo na to, aby jeho pozemek parc. č. X byl dle jeho požadavku vymezen v ploše určené pro výstavbu rodinných domů. Navrhovatel navíc brojí proti zamítnutí jím uplatněné námítky, aniž by uvedl, v čem konkrétně by vypořádání této námítky mělo být v rozporu s právními předpisy. Jeho jedinou věcnou výhradou je nesouhlas s umístěním stavby plynovodu, o které však nebylo rozhodnuto ani napadeným územním plánem, ani rozhodnutím o námitkách. V rámci procesu přijímání územního plánu přitom nebylo možno posuzovat oprávněnost či neoprávněnost umístění stavby plynovodu, tím spíše nebylo možno ani spekulovat, zda v případě jejího neumístění by byl předmětný pozemek vymezen jako zastavitelný či nikoliv. Podal-li navrhovatel proti odstranění stavby plynovodu občanskoprávní žalobu, pak toto odpůrkyni nebylo v době procesu přijímání napadeného územního plánu vůbec známo. Z hlediska soudního přezkumu opatření obecné povahy je však rozhodující skutkový a

právní stav v době jeho vydání, jak plyne z § 101b odst. 3 s. ř. s. S ohledem na uvedené odpůrkyně žádá, aby byl návrh zamítnut.

4. Na vyjádření odpůrkyně zareagoval navrhovatel replikou. V ní polemizuje s interpretací odpůrkyní odkazovaného rozsudku NSS ze dne 27. 10. 2010, č. j. 2 Ao 5/2010 – 24. Naopak z něj dovozuje, že jemu aktivní legitimace dle § 65 s. ř. s. svědčí, neboť jeho vlastnická práva byla porušena hned dvakrát, a to jednak umístěním stavby plynovodu, a jednak nezahrnutím jeho pozemku parc. č. X do ploch umožňujících budoucí stavbu rodinných domů. Stavbu plynovodu na předmětném pozemku považuje za neoprávněnou, a právě v její existenci spatřuje snížení majetkové hodnoty svého pozemku a od toho se odvíjející neoprávněný zásah do svého vlastnického práva. Odstranění stavby plynovodu se nyní domáhá občanskoprávní žalobou, která je projednávána u Okresního soudu v Mladé Boleslavi pod sp. zn. 7 C 203/2023 a v současné době je vyjednáváno s protistranou o možné dohodě o přeložení plynovodu. V této souvislosti rovněž popisuje okolnosti související s výstavbou plynovodu i dřívější jednání jeho matky s odpůrkyní za účelem odkupu pozemku parc. č. X, k němuž nakonec nedošlo. Ve zbývajících částech repliky parafrázuje části z vyjádření odpůrkyně, přičemž zdůrazňuje, že mezi přílohami datové zprávy obsahující návrh na zrušení napadeného územního plánu byla i zmiňovaná civilní žaloba na odstranění neoprávněné stavby, takže o ní odpůrkyně měla vědět.
5. Na repliku navrhovatele reagovala odpůrkyně dalším vyjádřením (duplikou), v němž poukázala na skutečnost, že navrhovatel svým sdělením v podstatě akceptoval, že proti zamítnutí námitek se měl bránit žalobou proti rozhodnutí dle § 65 s. ř. s., a navíc ani nepopírá, že právě žalobu tohoto druhu ve skutečnosti podal. V takovém případě by však soud měl přistoupit k jejímu odmítnutí pro opožděnost dle § 72 odst. 1 s. ř. s. K věci samé odpůrkyně doplnila, že při vymezování ploch musela existenci umístění plynovodu respektovat. Uvedl-li navrhovatel, že v rámci probíhajícího civilního sporu je jednáno o přeložení plynovodu, pak k tomu ještě nedošlo a ani není jisté, zda se tak skutečně stane. I kdyby k přemístění plynovodu nakonec došlo, stalo by se tak dávno po vydání napadeného územního plánu. Samotné přemístění plynovodu navíc nezakládá právní nárok na zařazení pozemku parc. č. X do plochy určené pro výstavbu rodinných domů. Do navrhovatelovy argumentace se spíše promítá jeho nesouhlas s umístěním plynovodu na pozemek v jeho vlastnictví, na tuto skutečnost však neměl napadený územní plán žádný vliv. Pokud jde o zamítavé rozhodnutí o námitkách, rekapituloval v něm navrhovatel jen argumentaci odpůrkyně, aniž by ji jakkoli rozporoval.

II. Posouzení soudem

Otázka přípustnosti

6. Soud se v první řadě musel zabývat tím, zdali jsou splněny veškeré procesní podmínky pro projednání návrhu na zrušení napadeného územního plánu. V této souvislosti si musel vyjasnit, zda je navrhovatel vůbec oprávněn k podání návrhu, tedy zda je splněna podmínka aktivní procesní legitimace.
7. Na nyní posuzovanou věc předně nejsou aplikovatelné závěry odpůrkyní odkazovaného rozsudku NSS ze dne 27. 10. 2010, č. j. 2 Ao 5/2010 – 24, resp. jeho části, v níž bylo vysloveno, že námitky proti návrhu územního plánu se přezkoumávají v režimu žaloby proti rozhodnutí podle § 65 s. ř. s. Zmiňovaný výklad se totiž týkal výlučně otázky aktivní procesní legitimace *zástupce veřejnosti* ve smyslu § 23 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen

„stavební zákon“). Zástupce veřejnosti totiž z titulu své funkce nemůže být opatřením obecné povahy zkrácen na svých (hmotných) právech, proto není oprávněn domáhat se jeho zrušení návrhem dle § 101a s. ř. s. Aby však zůstal naplněn smysl jeho kontrolní činnosti spočívající v oprávnění podat jménem veřejnosti námitku proti návrhu územního plánu (srov. § 52 odst. 2 stavebního zákona), je soudní přezkum takové – jménem veřejnosti uplatněné – námitky zajištěn prostřednictvím žaloby proti rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 2 s. ř. s. Ve vztahu k nyní posuzované věci jsou však tyto závěry zcela nepřiléhavé, neboť navrhovatel svou námitku proti napadenému územnímu plánu nepodal z titulu zástupce veřejnosti, nýbrž z titulu vlastníka pozemku nacházejícího se na území obce (odpůrkyně). Možnost podání žaloby podle § 65 odst. 2 s. ř. s. zde tedy vůbec nepřicházela v úvahu.

8. Soud proto dále zkoumal, zda v tomto konkrétním případě navrhovatel může splnit podmínku aktivní procesní legitimace ve smyslu § 101a s. ř. s.
9. Podle § 101a odst. 1 věty první s. ř. s. „[n]ávrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí je oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen.“
10. Otázkou aktivní procesní legitimace ve smyslu shora citovaného ustanovení se zevrubně zabýval rozšířený senát NSS v usnesení ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009 - 120, č. 1910/2009 Sb. NSS, dle něhož splnění podmínek aktivní procesní legitimace bude „dáno, bude-li stěžovatel logicky konsekventně a myslitelně tvrdit možnost dotčení jeho právní sféry příslušným opatřením obecné povahy. [...] V případě územních plánů musí navrhovatel především **plausibilně tvrdit, že existuje vztah mezi jeho právní sférou a územím, jež je územním plánem regulováno**, a dále musí tvrdit, že dotčení je z povahy věci myslitelné právě danou formou právní regulace, tj. územním plánem s jeho předmětem, obsahem a způsobem regulace. [...]“
11. V nyní posuzované věci lze z návrhových tvrzení taková plausibilní (tj. hájitelná, smysluplná) tvrzení dovodit. Navrhovatel poukazuje na to, že je vlastníkem pozemku parc. č. X, jenž je situován na území odpůrkyně, ve vztahu k němuž byl napadený územní plán vydán. Území zahrnující navrhovatelův pozemek parc. č. X bylo napadeným územním plánem zahrnuto pod nově vymezenou plocha AZ. Spojitost mezi právní sférou navrhovatele a územím regulovaným napadeným územním plánem je tedy zřejmá. Na tomto místě soud nehodnotí argumentační kvalitu návrhových tvrzení (k tomu viz odst. [22] níže), ale pouze zkoumá, zda jsou dostatečně určitá natolik, aby na jejich základě šlo myslitelně uvažovat o možnosti dotčení navrhovatelova vlastnického práva v důsledku regulace plynoucí z napadeného územního plánu. Tento požadavek návrh splňuje.
12. Soud souhlasí s odpůrkyní, že z obsahu návrhu lze nepřímou dovodit, že navrhovatel se cítí být dotčen na svých právech tím, že ve vztahu k jeho pozemku parc. č. X nebyl vydán územní plán konkrétního obsahu podle jeho představ. V této souvislosti soud dává odpůrkyni částečně zapravdu, že judikatura skutečně dovodila neexistenci právního nároku vlastníka na konkrétní změnu způsobu využití jeho pozemku v rámci územního plánování (srov. odpůrkyní odkazovaný rozsudek NSS ze dne 12. 10. 2018, č. j. 4 As 281/2018 - 41, odst. [15], obdobně též rozsudky NSS ze dne 26. 5. 2010, č. j. 8 Ao 1/2007 - 94, ze dne 27. 7. 2017, č. j. 9 As 302/2016 - 68, či ze dne 30. 1. 2019, č. j. 1 As 224/2018 - 62), a rovněž dovodila, že z právních předpisů rovněž nevyplývá veřejné subjektivní právo na změnu územního plánu o určitém obsahu tak, aby umožňoval realizaci předem definovaného stavebního záměru vlastníka (viz např. rozsudek NSS ze 12. 6. 2023, č. j. 5 As 333/2022 - 21, odst. [17], ze dne 12. 1. 2023, č. j. 4 As 239/2020 - 53, odst. [38], ze dne 4. 1. 2018, č. j. 10 As

322/2016 - 58, odst. [17], ze dne 19. 5. 2011, č. j. 1 Ao 2/2011 – 17). Proto je-li předmětem návrhových bodů toliko nesouhlas s nevyhověním požadavku na konkrétní funkční vymezení pozemku, mohlo by se s přihlédnutím k odkazované judikatuře na první pohled jevit, že jde o návrh podaný osobou zjevně neoprávněnou.

13. Nutno ovšem podotknout, že judikatura uváděná v předchozím odstavci se týkala situací, kdy byla přijímána toliko *změna* územního plánu, a nikoliv zcela *nový* územní plán. Tyto dvě situace je zapotřebí důsledně rozlišovat, neboť „[v] té první odpůrce přebere regulaci z původního opatření obecné povahy, typicky územního plánu, do **územního plánu nově vydaného**. V těchto případech dosavadní judikatura přiznává navrhovateli plnou soudní ochranu zřejmě proto, že odpůrce skutečně dosavadní regulaci novým opatřením obecné povahy odstraňuje, začíná takřkajíc „s čistým stolem“ a do práv dotčených subjektů tak zasahuje v celém rozsahu nově, neboť vše je otevřeno ke změnám. Odpůrce proto nemůže spoléhat na jakousi imunitu vůči soudnímu přezkumu jen proto, že se nově uložené omezení na právech shoduje s nějakým dřívějším, které tehdy před soudem napadeno nebylo. Naproti tomu odlišná situace nastává, pokud odpůrce vydá pouze změnu územního plánu, přičemž ten původní zůstává stále v platnosti, pouze je v příslušném rozsahu upraven (novelizován) provedenou změnou. V takovém případě dosavadní judikatura stojí na tom, že změna územního plánu do práv navrhovatele (typicky vlastníka pozemku) nově nezasahuje“ (podle rozsudku NSS ze dne 28. 8. 2020, č. j. 6 As 141/2019 – 64, odst. [20]).
14. V nyní posuzované věci je přitom napaden *nový* územní plán, který zcela nahrazuje původní územní plán odpůrkyně z roku 2006 včetně regulací jím přijatých. Odpůrkyně tudíž vůči svému území začíná takřkajíc „s čistým stolem“ a nejinak je tomu i vůči území zahrnujícím pozemek parc. č. X vlastněný navrhovatelem, do jehož vlastnického práva tak zasahuje v celém rozsahu nově. V důsledku této nové regulace je navrhovateli přiznána plná soudní ochrana (srov. rozsudek NSS ze dne 22. 1. 2021, č. j. 1 As 161/2019 – 56, odst. [22] až [24]), proto je v rámci soudního přezkumu oprávněn brojit i proti nyní přijaté regulaci.
15. Soud nepřehlíží, že původní územní plán z roku 2006 vymezoval plochu zahrnující pozemek parc. č. X shodně jako napadený (nový) územní plán. To však nemá vliv na rozsah dotčení plynoucí z nově zavedené regulace. Jak opět dovodila judikatura, „zrušením opatření obecné povahy proto nedochází k „oživnutí“ předchozího opatření obecné povahy. Územní plán je podle ust. [§ 43 odst. 4](#) stavebního zákona vydáván formou opatření obecné povahy podle správního řádu. Proto se ani neobnovuje územně plánovací dokumentace účinná před vydáním zrušeného územního plánu nebo jeho části. Stavby v území neřešeném územně plánovací dokumentací lze v zastavěném území (intravilánu) obce povolit a dále lze pro rozhodování v území využít ust. [§ 18 odst. a § 188a](#) stavebního zákona 5 (umísťování staveb v nezastavěném území). Nejvyšší správní soud se na základě výše uvedeného neztotožňuje se závěrem krajského soudu, že po zrušení napadené části územního plánu by povinnost zachování průchodu pro stěžovatele plynula z dosavadní územně plánovací dokumentace.“ Skutečnost, že ani původní územní plán z roku 2006 neumožňoval na pozemku parc. č. X výstavbu rodinných domů, proto z hlediska přípustnosti návrhu není rozhodující, neboť tato původní regulace trvale zanikla. Ani zrušením napadeného územního plánu by „neobživla“. Nově vymezenou plochu AZ a regulativy z ní plynoucí proto nelze posuzovat jako „převzetí“ z původního územního plánu, jak je argumentováno ve vyjádření odpůrkyně Naopak je nutno posuzovat ji jako regulaci novou. Nelze proto vycházet z úvahy, že by se na postavení navrhovatele oproti předchozímu stavu nic nezměnilo, neboť v případě vyhovění jeho návrhu by nedošlo

k obnovení původního regulativu pro plochy orné půdy, nýbrž toliko k zániku nových regulativů plochy AZ včetně omezení z toho plynoucích.

16. Soud tedy uzavírá, že posuzovaný návrh je řádným návrhem ve smyslu § 101a s. ř. s., který je přípustný a projednatelný. Současně jde o návrh podaný ve lhůtě dle § 101b odst. 1 s. ř. s. (napadený územní plán nabyl účinnosti dne 23. 7. 2022, návrh byl podán dne 14. 7. 2023), tedy jde o návrh včasný. Soud proto mohl přistoupit k věcnému posouzení návrhových bodů.

Věcné posouzení

17. Při soudním přezkumu opatření obecné povahy se uplatňuje přezkumný algoritmus pouze v rozsahu uplatněných návrhových bodů, jimiž je soud vázán (§ 101d odst. 1 s. ř. s.; srov. též rozsudek NSS ze dne 10. 6. 2015, č. j. 6 As 188/2014 - 66, odst. [32]). V nyní posuzované věci je uplatněn toliko jediný návrhový bod směřující do pátého kroku zmiňovaného přezkumného algoritmu, tj. do otázky proporcionality, neboť brojí toliko proti výsledku posouzení jím uplatněné námitky proti návrhu napadeného územního plánu. Pouze v tomto rozsahu tedy soud mohl napadený územní plán podrobit věcnému přezkumu.
18. O návrhu soud rozhodl bez nařízení jednání, neboť účastníci v soudem stanovené lhůtě nesdělili, že na jednání trvají (§ 51 odst. 1 s. ř. s.), přičemž soud neshledal za nutné nařizovat jednání, neboť veškeré podstatné okolnosti lze zjistit z obsahu správního spisu.
19. Návrh je nedůvodný.
20. Soud předně nepopírá, že v důsledku podřazení pozemku parc. č. X pod regulativ plochy AZ dochází k omezení vlastnického práva navrhovatele. To však ještě nemusí nutně znamenat, že jde o omezení nepřiměřené či nezákonné, neboť dílčí omezení vlastnického práva je podstatou každé regulace na úseku územního plánování. Podstatné je, aby se takové omezení opíralo o zákonné důvody, a aby bylo učiněno v nezbytně nutné míře a pokud možno nejšetrnějším ze způsobů vedoucích ještě rozumně k zamýšlenému cíli, nediskriminačním způsobem a s vyloučením libovůle (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120, č. 1910/2009 Sb. NSS). Současně platí, že odůvodnění přiměřenosti přijatého řešení zpravidla bude možno provést jen na základě námitky či připomínky vznesené oprávněnou osobou v rámci procesu přijímání územního plánu. Pokud totiž oprávněná osoba otázku nepřiměřenosti přijatého řešení nevznesla již v této fázi, pak nemůže nevypořádání dané otázky úspěšně namítat v řízení před správním soudem, neboť správním soudům nepřísluší posuzovat přiměřenost přijatého řešení „v první linii“, ale mohou toliko posoudit, jak se s danou otázkou vypořádal správní orgán, který územní plán přijal (srov. rozsudky NSS ze dne 7. 10. 2011, č. j. 6 Ao 5/2011-43, odst. [32], ze dne 23. 9. 2013, č. j. 8 Aos 2/2012-59, odst. 25 až 27, ze dne 13. 5. 2014, č. j. 6 Aos 3/2013-29, odst. [14] až [16], nebo ze dne 18. 4. 2019, č. j. 9 As 65/2019-29, odst. [18]).
21. Jak plyne z obsahu správního spisu, podal navrhovatel proti návrhu napadeného územního plánu (vzešlému z veřejného projednání konaném dne 14. 3. 2022) včasné (dne 21. 3. 2022) námitky. Obsahem těchto námitek byl požadavek na vymezení pozemku parc. X jako plochy ZX s poukazem na existenci zde umístěné stavby plynovodu včetně podrobného popisu jeho okolí (zejména s důrazem na křížení cyklostezky se služebností plynovodu), přičemž jako alternativu navrhl přemístění zde situované regulační stanice směrem k západu tak, aby mohly být zřízeny přípojky pro nově plánovanou výstavbu rodinných domů. Odpůrkyně však tuto námitku řádně vypořádala, neboť právě s poukazem na existenci

stavby plynovodu včetně jejího ochranného pásma vyhodnotila danou lokalitu jako nevhodnou k umísťování rodinných domů, a současně zdůraznila, že o navrhovatelem uvažovaném přemístění regulační stanice může rozhodnout pouze její vlastník, kterým však odpůrkyně není. Soud konstatuje, že byť jde o odůvodnění poměrně stručné, tak je z něj patrné, jak bylo na navrhovatelovy námitky reagováno, proč jim nebylo vyhověno a jaké stanovisko odpůrkyně k dané problematice zaujala. Je z něj rovněž zřejmé, že odpůrkyně přistoupila k omezení výstavby v té části svého území, kde eviduje vedení energetické (zde plynové) infrastruktury. Důvody přijatého řešení jsou tedy srozumitelné a plně přezkoumatelné. Soud tyto důvody považuje rovněž za racionální a neshledává žádné okolnosti, z nichž by mohl dovodit, že odpůrkyně přistupovala vůči navrhovateli diskriminačně či že by jí zvolená regulace byla projevem libovůle.

22. Žádné takové významné okolnosti nebyly předestřeny ani v návrhu na zrušení napadeného územního plánu. K tomu soud konstatuje, že i když jsou návrhová tvrzení dostatečná co do požadavku formulace návrhového bodu, tak jsou zároveň argumentačně velmi chudá. Soud zcela souhlasí s odpůrkyní, že navrhovatel jen obecně vyjadřuje nesouhlas se zamítnutím své námítky proti návrhu napadeného územního plánu, aniž by jakkoli reflektoval důvody, které mu odpůrkyně sdělila v rámci vypořádání jím předestřené námítky. Navrhovatel přitom nerozvíjí argumentační dialog s odůvodněním rozhodnutí o námitce, nepředkládá vůči němu vlastní oponenturu. Podstata návrhové argumentace je založena v zásadě jen na tvrzení, že nezahrnutí pozemku parc. č. X do ploch umožňujících výstavbu rodinnými domy „*mělo za následek porušení práva vlastnit*“. Nicméně jak soud vysvětlil výše, omezení vlastnického práva je důsledkem prakticky každé regulace na úseku územního plánování a samo o sobě ještě nutně nemusí zakládat nezákonnost či nepřiměřenost. Navrhovatel přitom neuvádí, proč by odpůrkyní zvolené řešení mělo být v rozporu s právními předpisy či nepřiměřeně zasahovat do jeho práv. Zejména netvrdí, proč by zrovna ve vztahu k jím vlastněnému pozemku mělo být omezení vlastnického práva neúměrné či jinak diskriminační oproti omezení jiných vlastníků pozemků v regulované lokalitě. Ani jinak nevysvětluje, proč by veřejný zájem obce (odpůrkyně) na omezení výstavby v místě vedení plynové infrastruktury měl ustoupit jeho soukromému zájmu na zastavění pozemku parc. č. X, resp. proč by mělo být nesprávné či nepřiměřené, že veřejný zájem obecní samosprávy byl v tomto případě upřednostněn před individuálním zájmem soukromým.
23. Jediné alespoň částečně relevantní tvrzení lze nalézt v projeveném nesouhlasu s tím, že na pozemku parc. č. X je umístěn plynovod, který navrhovatel považuje za neoprávněnou stavbu, o jehož odstranění je v současné době veden občanskoprávní spor mezi navrhovatelem a vlastníkem stavby plynovodu (zmiňovaný občanskoprávní spor je v samotném návrhu nicméně jen velmi nepřímým naznačen v rámci výčtu příloh, poprvé je rozváděn až v replice). Neoprávněnost stavby plynovodu ani občanskoprávní spor o jejím odstranění však navrhovatel vůbec nezahrnul do námitek podaných proti návrhu napadeného územního plánu. Odpůrkyně nemohla tyto skutečnosti nijak předvídat, tudíž při schvalování napadeného územního plánu sotva mohla nějak zohlednit a vyvodit z nich konkrétní závěr. Z tohoto důvodu nelze odpůrkyni jakkoli vyčítat, že se v rámci vypořádání navrhovatelovy námítky výslovně nevypořádala s otázkou probíhajícího soukromoprávního sporu o odstranění stavby plynovodu. Navíc v době, kdy navrhovatel předmětné námitky podal (21. 3. 2022), nebyl předmětný občanskoprávní spor ještě vůbec zahájen. Navrhovatelem odkazované civilní řízení vedené pod sp. zn. 7 C 203/2023 u Okresního soudu v Mladé Boleslavi totiž bylo zahájeno až teprve dne 14. 7. 2023 (jak lze ověřit z veřejně dostupného portálu www.justice.cz), tedy ve stejný den, kdy byl zdejšímu

soudu doručen návrh na zrušení napadeného územního plánu. Tím spíše se jím odpůrkyně nemohla zabývat. Jak přitom odpůrkyně správně připomněla ve svém vyjádření, při přezkoumání opatření obecné povahy vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání opatření obecné povahy (§ 101b odst. 3 s. ř. s.). Pro účely přezkumu napadeného územního plánu, jenž nabyl účinnosti dne 23. 7. 2022, tudíž těžko mohl být relevantní občanskoprávní spor zahájený až dne 14. 7. 2023. Soudu ostatně není zřejmé, jak si navrhovatel představuje, že by odpůrkyně měla v době schvalování napadeného územního plánu reálně zohlednit, že o necelý rok později z jeho strany k iniciaci soukromoprávního sporu vůbec dojde.

24. Soud tedy uzavírá, že i když navrhovatel podal přípustný a projednatelný návrh, tak jeho obsahem nebyly žádné relevantní skutečnosti zakládající jeho důvodnost, případně navrhovatel uvedl pouze skutečnosti, jež nemohly být z hlediska zákonnosti napadeného územního plánu nijak relevantní. V této souvislosti soud zdůrazňuje, že *„míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej, není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty“* (podle rozsudku NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 – 78). Jakkoli se citovaná judikatura vztahovala k vymezení žalobního bodu v řízení o žalobě proti rozhodnutí dle § 65 s. ř. s., jsou její závěry přiměřeně použitelné i ve vztahu k vymezení návrhového bodu dle § 101b odst. 2 s. ř. s.

III. Závěr a náklady řízení

25. S ohledem na shora uvedené soud dospěl k závěru, že návrh není důvodný, a proto jej zamítl (§ 101d odst. 2 věty druhé s. ř. s.; výrok I).
26. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Navrhovatel neměl ve věci úspěch, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Odpůrkyně je malou obcí (434 evidovaných obyvatel v roce 2023), která disponuje výkonem přenesené působnosti toliko v základním rozsahu, neboť výkon obecního úřadu obce s rozšířenou působností pro ni vykonává město Mladá Boleslav (srov. § 1 odst. 15 zákona č. 346/2020 Sb., o stanovení správních obvodů obcí s rozšířenou působností, území obvodů hlavního města Prahy a příslušnosti některých obcí do jiného okresu). Nelze proto předpokládat, že by samostatně disponovala dostatečným personálním aparátem nezbytným k výkonu působnosti orgánu územního plánu ani pro její obhajobu v soudním řízení. Tato činnost tedy přesahuje rámec obvyklé úřední činnosti odpůrkyně, její náklady vynaložené na právní zastoupení je tak třeba podkládat za účelně vynaložené (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014 - 47, odst. [29]). Soud proto odpůrkyni přiznal jejich náhradu.
27. Zástupce odpůrkyně v soudním řízení učinil tři úkony právní služby po 3 100 Kč (převzetí a přípravu zastoupení, sepsání vyjádření k návrhu a sepsání dupliky) podle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátního tarifu), tj. 9 300 Kč. Součástí nákladů je též náhrada hotových výdajů zástupce odpůrkyně ve výši 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu za každý z těchto úkonů, tj. 900 Kč. Protože zástupce odpůrkyně je společníkem právnické osoby zřízené podle zvláštních právních předpisů upravujících výkon advokacie, která je plátkyní daně z přidané hodnoty, je součástí náhrady nákladů řízení i náhrada této daně vypočtená z odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů (§ 57 odst. 2 s. ř. s.), tedy tj. 21 % z 10 200 Kč, což je 2 142 Kč. Takto vypočtenou

náhradu nákladů řízení v celkové výši 12 342 Kč je navrhovatel povinen zaplatit odpůrkyni do 30 dnů právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.) k rukám jejího zástupce (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, užitého na základě § 64 s. ř. s.; výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 8. září 2023

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu